

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Budżetu i Finansów Publicznych

Data posiedzenia: 8 września 2011 r.

Nr posiedzenia: 159

Posiedzeniu przewodniczył: senator Kazimierz Kleina – przewodniczący komisji.

- Porządek posiedzenia:**
1. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Konwencji w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotyczącej podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, sporządzonej w Brukseli dnia 10 marca 2009 r. (*druk senacki 1363, druki sejmowe nr 4584*).
 2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz niektórych innych ustaw (*druk senacki 1345, druki sejmowe nr 4465, do druku 4465, 4465-001*).
 3. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (*druk senacki 1337, druki sejmowe nr 4468, do druku 4468, 4580*).
 4. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (*druk senacki 1357, druki sejmowe nr 4529, do druku 4529*).

- W posiedzeniu uczestniczyli:
- senatorowie członkowie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych: Grzegorz Czelej, Wiesław Dobkowski, Piotr Gruszczyński, Stanisław Karczewski, Kazimierz Kleina,
 - zaproszeni goście:
 - Ministerstwo Finansów:
 - podsekretarz stanu Wiesław Szczuka,
 - Biuro Dyscypliny Finansów Publicznych:
 - Marek Głuch
 - Departament Rozwoju Rynku Finansowego:
 - dyrektor Piotr Piłat,
 - zastępca dyrektora Piotr Pogorzelski
 - zastępca dyrektora Piotr Koziński,
 - Ministerstwo Spraw Zagranicznych:
 - naczelnik w Departamencie Prawno-Traktatowym Lech Mastalerz,
 - Kancelaria Prezesa Rady Ministrów:
 - radca szefa Anna Kościńska-Paszkowska,
 - Komisja Nadzoru Finansowego:
 - zastępca dyrektora w Departamencie Prawnym Arkadiusz Famirski,
 - Urząd Zamówień Publicznych:
 - referent w Departamencie Prawnym Jakub Beli,
 - Główna Komisja Orzekająca:
 - przewodniczący Jan Pyrcak,
 - Związek Banków Polskich:

- dyrektor Norbert Jeziolowicz
- przedstawiciel Jacek Mierzejewski,
- przedstawiciel Mariusz Piękoś,
- Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych:
 - dyrektor Biura Prawnego Jacek Michalczyk,
- Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami:
 - prezes Marcin Dyl,
 - radca prawny Marcin Kowal,
- przedstawiciele Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu: Iwona Kozera-Rytel, Adam Niemczewski.

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Ustawę omówił podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Wiesław Szczuka. Wyjaśnił, że Konwencja, dotyczy kwestii podziału kosztów poboru, które są zatrzymywane przez kraj, w którym dokonuje się odprawy celnej. Zgodnie z zasadami obowiązującymi w Unii Europejskiej dochody z opłat celnych, formalnie są częścią dochodów własnych Unii Europejskiej. Konwencja w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotycząca podziału krajowych kosztów poboru określa procedury, które powinny być stosowane w przypadku: scentralizowanej odprawy celnej, połączenia koncepcji odprawy scentralizowanej z innymi uproszczeniami określonymi w Zmodernizowanym Kodeksie Celnym, pojedynczych pozwoleń na procedurę dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotyczącej podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, stanowi kolejne działanie liberalizujące wymianę towarową w warunkach wolnego rynku europejskiego, mające na celu ułatwienie i przyspieszenie obrotu towarowego.

Zgodnie z przepisami Zmodernizowanego Kodeksu Celnego osoba posiadająca pozwolenie na stosowanie odprawy scentralizowanej będzie mogła złożyć lub udostępnić zgłoszenie celne w urzędzie celnym właściwym dla miejsca swojej siedziby, a towar będzie mógł zostać przedstawiony w innym urzędzie celnym. W przypadku gdy w odprawę scentralizowaną zaangażowane będzie więcej niż jedno państwo członkowskie, wystąpi konieczność podziału krajowych kosztów poboru należności. Pojedyncze pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej pozwala podmiotom gospodarczym na uzyskanie w jednym z państw członkowskich pozwolenia obejmującego wszystkie transakcje importowe lub eksportowe dokonywane w procedurze uproszczonej na obszarze innych uczestniczących w realizacji pozwolenia państw członkowskich. Pozwala to przedsiębiorcom na scentralizowanie księgowości i płatności należności celnych dla wszystkich transakcji w jednym państwie członkowskim wydającym pozwolenie, choć fizyczne przedstawienie towarów odbywa się w innym państwie członkowskim.

Dochody z ceł trafiają do budżetu UE po uprzednim potrąceniu 25 % pobranych kwot na poczet kosztów poboru, ponoszonych przez administracje celne. Potrącone 25 % pozostaje w państwach członkowskich. Powstaje więc problem podziału owych 25 % między dwa kraje uczestniczące w danej procedurze. Uzgodniono Porozumienie Administracyjne, w którym określono podział kosztów poboru należności 50:50, tj. 50 % z kwoty kosztów poboru należności dla państwa wydającego pozwolenie i 50 % tej kwoty dla państwa uczestniczącego w realizacji pozwolenia, gdzie fizycznie zostają przedstawione towary. Konwencja w sprawie scentralizowanej odprawy celnej, dotyczącej podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, zakłada podział kosztów poboru należności celnych w stosunku 50:50.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu nie miał uwag o charakterze legislacyjnym.

Senator Kazimierz Kleina zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Wniosek ten komisja przyjęła jednomyślnie.

Na sprawozdawcę komisji wybrany został senator Wiesław Dobkowski.

Konkluzja: Komisja wnosi o przyjęcie ustawy bez poprawek (*druk senacki nr 1363 B*).

Ad. 2 Ustawę omówił podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Wiesław Szczuka. Ustawa określa zasady odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, w tym katalog podmiotów mogących ponosić odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz zamknięty katalog naruszeń dyscypliny finansów publicznych, za których zawinione popełnienie nakładane są kary, a także procedurę dochodzenia odpowiedzialności za te naruszenia. Powodem podjęcia zmian ustawodawczych jest zbyt słabe wypełnianie funkcji represyjnej postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Potrzeba zmiany przepisów ustawy wynika z konieczności: poprawy skuteczności i sprawności egzekwowania odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych; usprawnienia postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych; usprawnienia działania organów orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych; racjonalizacji ponoszonych kosztów dochodzenia odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, przez zmniejszenie liczby komisji orzekających; wzmocnienia zapobiegawczej i dyscyplinującej roli postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych w sferze finansów publicznych; uporządkowania regulacji oraz zwiększenia precyzji niektórych przepisów.

W celu wyeliminowania negatywnych zjawisk w regulowanym obszarze niezbędne jest: poszerzenie zakresu podmiotowego osób objętych odpowiedzialnością za naruszenie dyscypliny finansów publicznych; dostosowanie katalogu naruszeń dyscypliny finansów publicznych, tak aby tworzył on spójny system penalizujący działania sprzeczne z podstawowymi zasadami gospodarowania środkami publicznymi; zmodyfikowanie wytycznych wymiaru kar oraz ograniczenie stosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary; utworzenie komisji właściwych dla kilku resortów; zmiana sposobu wynagradzania osób pełniących funkcje w organach właściwych w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych; zwiększenie przejrzystości postępowania prowadzonego przez rzecznika dyscypliny oraz zniesienie możliwości wnoszenia wniosku o ukaranie przez podmioty inne niż rzecznik dyscypliny; zwiększenie zakresu współpracy między rzecznikiem dyscypliny a zawiadamiającym o okolicznościach wskazujących na popełnienie naruszenia; wzmocnienie roli organów właściwych w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych w zapobieganiu naruszeniom przez sygnalizowanie uchybień w działalności instytucji publicznych; wzmocnienie nadzoru administracyjnego Przewodniczącego Głównej Komisji Orzekającej nad komisjami orzekającymi I instancji; zwiększenie uprawnień Głównego Rzecznika jako przełożonego rzeczników dyscypliny w zakresie sprawowanej funkcji; wprowadzenie nadzoru administracyjnego Ministra Finansów nad Głównym Rzecznikiem i Główną Komisją Orzekającą; doprecyzowanie przepisów normujących postępowanie w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych; doprecyzowanie przepisów dotyczących udostępniania akt sprawy o naruszenie dyscypliny finansów publicznych ze względu na konieczność ujednoczenia praktyki w zakresie udostępniania tych akt przez organy prowadzące postępowanie; zmiany innych ustaw, w tym w szczególności ustawy o finansach publicznych w zakresie określenia obowiązków jednostek sektora finansów publicznych odnośnie do przysługujących im należności.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu zgłosił uwagi o charakterze legislacyjnym.

W dyskusji przedstawicielka Kancelarii Prezesa Rady Ministrów radca szefa Anna Kościńska-Paszkowska odniosła się do opinii Biura Legislacyjnego oraz przedstawiła stanowisko sekretarza stanu Julii Pitery, skierowane na piśmie do przewodniczącego Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

Senator Kazimierz Kleina zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek, natomiast senator Grzegorz Czelej zgłosił wniosek o wprowadzenie poprawki zaproponowanej przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu.

Ponieważ żaden z wniosków nie uzyskał większości głosów, po pięciominutowej przerwie komisja przystąpiła do ponownego głosowania wniosku senatora Kazimierza Kleiny o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Wniosek został przez komisję przyjęty.

Na sprawozdawcę komisji wybrany został senator Piotr Gruszczyński.

Konkluzja: Komisja wnosi o przyjęcie ustawy bez poprawek (*druk senacki nr1345 A*).

Ad. 3 Ustawę omówił podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Wiesław Szczuka. Minister wyjaśnił, że rachunki zbiorcze, są to rachunki prowadzone przez uczestników systemu depozytowo-rozliczeniowego, na których mogą być rejestrowane papiery wartościowe nie należące do osób, dla których rachunki te formalnie są prowadzone, lecz należące do innej osoby lub innych osób.

Zgodnie z obowiązującymi obecnie przepisami prawa, system depozytowo-rozliczeniowy w Polsce charakteryzuje się dwupoziomą strukturą ewidencji: pierwszy poziom to rejestracja na kontach depozytowych prowadzonych w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych S.A. dla firm inwestycyjnych, banków powierniczych i innych podmiotów uprawnionych do prowadzenia rachunków papierów wartościowych, drugi poziom to rejestracja na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych przez uczestników systemu depozytowo-rozliczeniowego (w ograniczonym zakresie także przez KDPW S.A.), na którym to poziomie rachunków papierów wartościowych można ustalić posiadaczy papierów wartościowych. Jednocześnie zgodnie z zapisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, właścicielem papierów wartościowych jest podmiot, na którego rachunku papierów wartościowych są one zapisane. Obecnie przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi zakładają konieczność umiejscowienia wszystkich rachunków papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wymóg ten zapewnia maksymalną przejrzystość systemu, ponieważ umożliwia dokonanie identyfikacji wszystkich właścicieli papierów wartościowych.

Ustawa więc pozwala na wprowadzenie do polskiego prawa systemu rachunków zbiorczych, które stałyby się trzecim obok kont depozytowych oraz rachunków papierów wartościowych urządzeniem ewidencyjnym, prowadzonym w ramach depozytów papierów wartościowych. Na takich rachunkach zbiorczych mogłyby być rejestrowane papiery wartościowe nie należące do osób, dla których rachunki te formalnie będą prowadzone lecz należące będą do innej osoby lub innych osób. Zmiany, jakie ta ustawa wprowadza w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, to dodanie definicji rachunku zbiorczego oraz wskazanie kręgu podmiotów, które będą uprawnione do prowadzenia tychże rachunków zbiorczych. Ustawa wprowadza obowiązek, nałożony na posiadaczy rachunków zbiorczych, przekazywania na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego oraz Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, informacji na temat osób zarejestrowanych na takim rachunku papierów wartościowych. Dodatkowa zmiana, to wprowadzenie konstrukcji chronionego podatnika, przez określenie zasad naliczania i poboru zryczałtowanych podatków dochodowych od świadczeń z papierów wartościowych zapisanych na rachunkach zbiorczych, wypłacanych na rzecz osób, których tożsamość nie została podatnikom ujawniona.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu przedstawił opinię z uwagami do ustawy, do której odnieśli się Piotr Piłat z Ministerstwa Finansów i Arkadiusz Famirski z Komisji Nadzoru Finansowego.

Senator Kazimierz Kleina zgłosił trzy poprawki zaproponowane w opinii Biura Legislacyjnego.

Komisja przyjęła jednomyślnie ustawę wraz z zgłoszonymi poprawkami o charakterze legislacyjnym i porządkującym.

Na sprawozdawcę komisji wybrany został senator Grzegorz Czelej.

Konkluzja Komisja wnosi o wprowadzenie trzech poprawek do ustawy (*druk senacki nr1337 A*).

Ad. 4 Ustawę omówił podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Wiesław Szczuka. Wyjaśnił, że ze względu na zmiany zachodzące na rynku kapitałowym i rosnące znaczenie tego rynku pojawiła się potrzeba wprowadzenia zmian oraz usprawnień dotyczących zamkniętych funduszy inwestycyjnych. Ważną częścią tego projektu jest ograniczenie dostępności certyfikatów emitowanych przez tego rodzaju fundusze dla osób fizycznych poprzez ustanowienie minimalnego poziomu inwestycji. Zgodnie z zapisem ustawowym osoby fizyczne będą mogły nabyć certyfikaty, jeśli dokonają jednorazowo zapisu na te certyfikaty o wartości nie mniejszej niż 40.000 euro. Drugą zmianą dotyczy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Przewidziana nowelizacją zmiana ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych ma na celu dostosowanie jej przepisów do zmian w zakresie rezygnacji z obowiązku uzyskania zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego na utworzenie funduszu inwestycyjnego zamkniętego emitującego wyłącznie certyfikaty inwestycyjne, które zgodnie ze statutem funduszu nie będą oferowane w drodze oferty publicznej ani dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, ani wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu. Propozycje zawarte w nowelizacji pozwolą na odbiurokratyzowanie istotnej części

polskiego rynku kapitałowego.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu przedstawił uwagi o charakterze porządkowym.

Do uwag Biura Legislacyjnego oraz opinii Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, która skierowana została do przewodniczącego komisji na piśmie, odnieśli się przedstawiciele Ministerstwa Finansów, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami oraz Komisji Nadzoru Finansowego.

W dyskusji senator Grzegorz Czelej poruszył kwestię katalogu zwolnień z podatku dochodowego, którym są objęte nie tylko fundusze polskie, ale również zagraniczne.

Senator Kazimierz Kleina zgłosił zaproponowane przez Biuro Legislacyjne cztery poprawki o charakterze techniczno-legislacyjnym i porządkującym.

Komisja w głosowaniu jednomyślnie przyjęła ustawę wraz z zaproponowanymi poprawkami.

Na sprawozdawcę komisji wybrany został senator Grzegorz Czelej.

Konkluzja Komisja wnosi o wprowadzenie czterech poprawek do ustawy (*druk senacki nr1357 A*).

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingową.

Sporządzono w Biurze Prac Senackich